

گزارش همایش

برگزاری همایش "عرفان، تجربه دینی و گفت‌وگوی ادیان"

پاور دینی و هویت شخصی ارائه داد.

پروفسور پیتر گراف، مدیر پروژه آموزش دینی در مدارس آلمان نیز مقاله‌ای برای همایش ارسال کرد. همچنین از اقلیت‌های دینی داخل کشور برای شرکت در همایش دعوت به عمل آمده بود.

در این همایش علاوه بر سخنرانی، هر نیمه روز یک میزگرد با حضور استادان و پژوهشگران دین برگزار می‌شد. در حاشیه این همایش، نمایشگاه کتاب تخصصی در سه حوزه عرفان، تجربه دینی و گفت‌وگوی ادیان به دو زبان فارسی و انگلیسی برگزار شد که مؤسسه گفت‌وگوی ادیان نیز در آن شرکت داشت و مجلات و کتاب‌های منتشر شده از سوی مؤسسه را به علاقه‌مندان عرضه کرد.

گزارش تفصیلی اخبار ادیان از این همایش را بخوانید:
همایش دو روزه "عرفان، تجربه دینی و گفت‌وگوی ادیان" صبح روز بیست مهرماه با پیام سید محمد خاتمی، رئیس جمهوری در دانشگاه تربیت مدرس آغاز به کار کرد.

دکتر هادی خانیکی در ابتدای همایش به قرائت متن پیام رئیس جمهوری برداشت.

رئیس جمهوری ضمن ابراز خشنودی از برگزاری همایش "عرفان، تجربه دینی و گفت‌وگوی ادیان" ابراز کرد: گفت‌وگوی ادیان در هر جا که موضوعیت یافته، بر دایره و دامنه فهم درونی و بیرونی دین و برخورداری بیشتر جامعه از رهیافت‌های دینی افزوده است.

سید محمد خاتمی در ادامه افزود: آمروز گفت‌وگو نه تنها در عرصه‌های اجتماعی و سیاسی، که بیش از آن در عرصه‌های فلسفی و علمی به عنوان راه کشف و تبیین حقیقت مطمح نظر است. علاوه بر شناخت که از بینش حاصل می‌شود، در مسائلی که متعلق به فهم است نیز گفت‌وگو راه اصلی به شمار می‌رود. معنای داری از فهم برمی‌آید و برای فهم دیگری باید با او سخن گفت.

رئیس جمهوری در پیام خود به همایش، ضمن تأکید بر نقش دانشگاه‌های در ترویج ایده گفت‌وگوی ادیان، اذعان داشت: تلاش گرانقدر دانشگاه در ترویج اندیشه گفت‌وگو، تعیین راهبرد گفت‌وگوی ادیان و تبیین تجربه دینی را باید نشانه‌ای از وفاداری و تعهد دانشگاه‌های به عرضه گوهر و قوانین زوال دین و کاوش دردها و آلام انسان جامعه امروز قلمداد کرد.

در پایان پیام رئیس جمهوری آمده بود: در دنیا که خودمناری و خودکامگی نه تنها عدالت و آزادی، که آین و اندیشه را مورد تهدید قرار می‌دهد، جلوه‌های

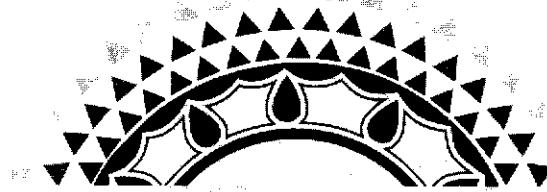
پژوهشکده فرهنگ و اندیشه دینی دانشگاه تربیت مدرس با همکاری مرکز بین‌المللی گفت‌وگوی اندیشه تدبیر و مؤسسه گفت‌وگوی ادیان و مرکز مطالعات و همکاری‌های علمی - بین‌المللی به منظور تبیین، نقده، ارزیابی، بسط نظریه‌ها و تضارب آرا در زمینه عرفان و تجربه دینی و ربطه آن با گفت‌وگوی ادیان، بیستم و بیست و یکم مهرماه در دانشگاه تربیت مدرس همایشی با عنوان "عرفان، تجربه دینی و گفت‌وگوی ادیان" برگزار کرد که برخی موضوعات آن عبارت بودند از: عرفان و مناسبات دینی، عرفان و وحدت مตالیه ادیان، عرفان و مطالعات گزارش تجربه عرفانی در سنت‌های مختلف دینی.

تجربه دینی از جمله مسائلی است که در نیمه دوم سده نوزدهم و نیمه نیزت سده بیستم در اروپا مطرح شد و دری پیلاید که در کانون مباحث فلسفه دین، روان‌شناسی دین، پدیدارشناسی دین و معرفت‌شناسی جای گرفت و هر یک از این شاخه‌های علمی با روش‌های مختلف به بحث درباره آن پرداختند.

در کشور ما نیز پس از انتشار مقاله بسط تجربه نبوی "به این موضوع توجه فراوانی شده و تاکنون کتاب‌هایی همچون مفهوم امر قدسی" رودولف اوتو ترجمه: همایون همتی، "تجربه دینی و مکافرات عرفانی" محمد تقی فعالی، "عرفان و فلسفه آ استیس ا ترجمه: بهاء الدین خوشابی، "تجربه دینی" مایلزا ترجمه: جابر اکبری، "تجربه دینی ا پارادیوت ا ترجمه: عباس بیزانی و شماره‌های ۲۳ و ۲۴ فصلنامه نقده و نظر" با موضوع تجربه دینی "به زبان فارسی ترجمه و منتشر شده است.

دکتر سعیدی مهر، دیر همایش در یک کنفرانس خبری که بیش از برگزاری همایش تشکیل شد، درباره تجربه دینی و اهمیت آن در مباحث امروزین فلسفه دین گفت: "تجربه دینی از مباحث جدیدی است که طی دهه‌های اخیر در مسیحیت رواج پیدا کرده و به کشور ما هم راه یافته است. وی گفت: "مباحثی همچون "تجربه دینی چیست؟، تجربه دینی چه تفاوت‌ها و شباهت‌هایی با دیگر تجربه‌های انسانی دارد؟، آیا تجربه دینی می‌تواند مبنای اعقادات دینی قرار بگیرد؟، آیا تجربه‌های دینی ادیان مختلف را می‌توان به محور واحدی فرو کاست؟ و ... " از جمله مباحث و مسائل اصلی بحث تجربه دینی است که در رشته فلسفه دین نقش اساسی پیدا کرده است.

در این همایش پروفسور وینست بروم، دکترای فلسفه دین از هلند نیز حضور داشت و دو مقاله با عنوان‌های "دستی با خدا" و "سنت‌های ابراهیمی،

یک تفسیر عرفانی خاص به تجربه‌ای مشترک رسیدند.

استاد فلسفه دانشگاه تهران در مورد استقاده از نور برای رسیدن به مقصودی خاص در ادیان گفت: «وقتی ما از نور در ادیان مختلف پهره می‌بریم، می‌توانیم آن را در ادیان گوناگون بررسی کنیم و به یکدیگر نیز نزدیک شویم».

پورجواودی اظهار داشت: «وقتی ما از تفسیر و زبان بحث می‌کنیم، صحبت ماز را زبان مجازی است. در تجربه دینی ناگزیریم از تعابیر مجازی استقاده کنیم. صحبت از عشق به خدا نیز یک تعابیر مجازی است.» پورجواودی در ادامه گفت: «برای اینکه در جهان کنونی به گفت‌وگویی ادیان پیردازیم، باید تفسیرهای جدیدی از زبان مجازی داشته باشیم و بهترین مسیر برای رسیدن به این هدف تفسیرهای فلسفی و تفسیرهای ادبی و شاعرانه است.»

استاد فلسفه دانشگاه تهران در پایان تأکید کرد: «به نظر من بهترین راه تفسیرهای فلسفی است و ما در طول تاریخ این گونه تفاسیر را زیاد داشته‌یم و می‌توانیم از آنها بهره ببریم.»

اشتراک تجارب عرفانی مبنای بوای گفت‌وگوی ادیان است دکتر محمد سعیدی‌مهر، عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس و دیر همایش، اشتراک تجارب عرفانی و ادیان مختلف را مبنای برای گفت‌وگوی ادیان دانست و گفت: «عموماً استقاده بر این است که عرفان می‌تواند بستر مناسبی برای گفت‌وگویی بین ادیان فراهم آورد. از آن رو که عرفایش از آنکه دغدغه شریعت و مناسک ظاهری دین را داشته باشند، دلمشغولی تجربه‌ها و احوال عرفانی خود را دارند و اشتراک این تجربه‌ها در ادیان گوناگون می‌تواند مبنای برای گفت‌وگو باشد.»

وی تصریح کرد: «برخی از دیدگاه‌های عرفانی، مثلًا در باب وحدت وجود یا وحدت متعالی ادیان این‌بار مناسی برای گذر از تکثر ظاهری ادیان و وصول به گوهر مشترک آنها فراهم می‌آورد.»

دکتر سعیدی‌مهر گفت: «یش از هرگونه داوری درباره تعامل عرفان و گفت‌وگوی ادیان باید با نگاهی فلسفی و نه لزوماً عرفانی و دینی به تحلیل این مبانی پرداخت. این امر لائق

شامل تحلیل مفاهیم کلیدی بحث و تلاش برای دستیابی به تصویری روشن‌تر از آنهاست که ما با برطرف کردن موانع گفت‌وگویی می‌توانیم آن مبانی را به صورتی دقیق و جامع بیان کنیم و تعامل عرفان و گفت‌وگویی ادیان را فرا رو داشته باشیم.»

در پایان روز نخست، میزگردی با حضور پروفسور بروم، دکتر پورجواودی و دکتر سعیدی‌مهر برگزار شد.

در دوین روز همایش دکتر حمیدرضا آیت‌الله‌ی، دکتر محسن جوادی، دکتر هادی قندهاری، دکتر دینانی و دکتر ابوالفضل محمودی به ترتیب با عنوانی: «تجربه دینی در مقایسه با تجربه زیبایی‌شناختی؛ جایگاه تجربه دینی و عرفانی در معرفت‌شناسی دینی‌الوین پلتینینگا؛ مراتب حق در مکتب ادویتا و دانتا و عرفان اسلامی؛ دین و عرفان؛ و وحدت و کثرت در آندیشه دو عارف بزرگ؛ این عربی و شکرده» سخنرانی کردند.

گوناگون خشونت، بدگمانی و بی‌اخلاقی بروز می‌یابد. در این دوران عرضه جوهر معنوی و چهره مهرورزانه ادیان الهی کاری اساسی است که هم از مظلومیت دین و هم از سرگشتشی انسان معاصر می‌کاهد. در صبح روز نخست همایش، دکتر غلامرضا اعوانی، دکتر محمد لکنهاوزن و دکتر احمد فرامرز قراملکی سخنرانی کردند.

تجربه دینی از مسائل مهم دین پژوهی است دکتر غلامرضا اعوانی، رئیس مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران، گسترش جنبه‌های تجربه دینی را در جهان امروز بحث‌انگیز دانست و درباره تجربه دینی از دیدگاه ویلیام جیمز، گفت: «فلسفی که در نشر و اشاعه مفهوم تجربه دینی در جهان امروز تأثیر بسزایی داشته است، ویلیام جیمز امریکایی است.»

وی در ادامه گفت: «جیمز در سخنرانی‌های خود در دانشگاه ادینبورگ انگلستان در سال ۱۹۰۲ (که در همان سال تحت عنوان «نوع تجربه دینی» به چاپ رسید) این مبحث را در حوزه‌های دینی و فلسفی بیش از پیش مطرح کرده است.»

دکتر اعوانی ضمن تأکید بر مفهوم تجربه دینی از دیدگاه فیلسوفان اصالت تجربه، گفت: «در رویکرد هیوم بحث از این است که چگونه معانی فلسفی از دیدگاه معرفتی به نوعی اصالت نفسانیات منحرف می‌شود. ویلیام جیمز نیز در عین قبول اصالت تجربه دینی، عقل را در فهم و توجیه این تجربه کافی نمی‌داند و این گونه تجربه را فردی و شخصی تلقی می‌کند و آن را با توجه به مبادی روان‌شناسی چون ضمیر ناخودآگاه و نه اصول و مبادی معرفتی توجیه می‌کند.»

اعوانی در پایان گفت: «با نقد نظریه اصالت روان‌شناسی به‌وسیله کسانی مانند هوسرل و به‌ویژه ارسسطو و نیز با توجه به دیدگاه عرفانی از تجربه دینی، چگونه می‌توان این تجربه دینی را از دیدگاه روان‌شناسی تقدیم کرد؟»

تفسیر فلسفی در تجربه دینی راهی برای گفت‌وگوی ادیان است

در نشست علمی بعد از ظهر این همایش، دکتر ناصرالله پورجواودی، استاد فلسفه دانشگاه تهران سخنرانی‌ای با عنوان «نقش تجربه‌های دینی و عرفان در گفت‌وگوی ادیان» ایجاد کرد.

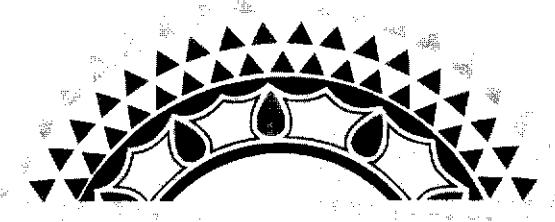
وی درباره نقش تجربه دینی و عرفانی در گفت‌وگوی ادیان، گفت: «اگر ما بخواهیم به این موضوع مهم پیردازیم،

مهمنترین راه ورود از راه زبان است. در گفت‌وگوی ادیان با زبانی مواجهیم که نقش مهمی در تجربه دینی ایفا می‌کند و طبعاً با تجربه‌ای که به لفظ و عبارت درآمده سروکار داریم.»

وی افزود: «زبان هر تجربه دینی تابع شرایط تاریخی و جغرافیایی خودش است؛ در نتیجه وقتی دو نفر می‌خواهند از دو موقعیت تاریخی گفت‌وگو کنند، مانع بزرگ آنها شرایط تاریخی و جغرافیایی است.»

پورجواودی درباره شفیق بلخی به عنوان عارف ایرانی گفت: «بلخی معتقد است که انسان در سلوک باطنی باید چهار منزل را بگذراند؛ زهد، خوف، شوق و محبت. هر کدام از این مراحل نوری بر عارف می‌تاباند. بلخی این ماجرا را با داستان ایمان آوردن حضرت ابراهیم تطبیق می‌کند که هر دو با

قصاص نیز رو به رو هستیم. پس اسلام هر دو جهت را مطرح کرده است اما احسان برای خواص است.

دکتر پازوکی گفت و گوی ادیان را فهم معنویت و معنایی ادیان دانست و گفت: "زمانی ادیان در یک منطقه بودند و کاری به کار یکدیگر نداشتند، اما اینک بحث طرد دین مطرح است. پیش از این جنگ دینی مطرح بود در حالی که گفت و گوی ادیان بحث جاری و ساری جهان امروز است."

اصل اعتقاد دینی در خطر است

دکتر نصرالله پورجوادی، استاد فلسفه دانشگاه تهران نیز در این نشست گفت: "در گفت و گوی ادیان روش تبلیغی کارکردی ندارد، امروزه ما در جهانی زندگی می کنیم که اصل اعتقاد دینی در خطر است."

دکتر پورجوادی با تأکید بر این مطلب که باید در ابتدا بدانیم چه کسی گفت و گو می کند، گفت: "نماینده هر دین و سنتی در ابتدا باید خود را بشناسد تا بتواند خود را معرفی کند. او باید بداند با کدام زبان فلسفی، کلامی و یا عرفانی می خواهد سخن بگوید. شناخت ما از سنت دینی بسیار انکد است. آیا این عربی به تنها یعنی تواند نماینده عرفان اسلامی باشد؟ شرایط گفت و گو این است که از سنت خود شناخت داشته باشیم تا به یک چارچوب مفهومی و زبانی مشترک برسیم."

وی افزود: "یکی از بهترین شیوه های گفت و گو این است که از مفاهیم و اعتقادات دینی خود تفسیر فلسفی داشته باشیم."

پورجوادی سعی مبلغانه در گفت و گوی ادیان را ناکارآمد خواند و اظهار داشت: "امروزه اگر بخواهیم از این روش در گفت و گوی ادیان استفاده و دیگری را به دین خود دعوت کنیم، کاری ناکارآمد انجام داده ایم؛ چراکه امروزه اصل اعتقاد دینی در خطر است، نه دعوت دینی."

وی دریافت و فراگیری فلسفه را در این روش مثبت ارزیابی کرد و گفت: "به قول ایزوتسو باید به یک فلسفه جهانی برسیم. وقتی در مسیحیت گفته می شود: "حقیقت با من است و راه رستگاری یکی است، چطور می توان با یکدیگر گفت و گو داشت؟"

در بخش پایانی این همایش سخنرانی های دیگری ایراد شد که از میان آنها سخنرانی دکتر یحیی یثربی با عنوان عرفان اسلامی، تسامح و گفت و گو را برای خوانندگان مجله اخبار ادیان برگزیده ایم.

عرفان کاذب مانع شکوفایی عرفان حقیقی است

دکتر سید یحیی یثربی، استاد فلسفه دانشگاه علامه طباطبائی، عرفان کاذب را مانع شکوفایی عرفان حقیقی دانست و گفت: "در عالم عرفان با حق خودمنخاری مواجه هستیم."

وی در ادامه گفت: در مسئله تسامح باید زمینه و زمانه خاص آن را بررسی کرد. تسامح شکردن روش اندیشان برای مقابله با جرم اندیشان بود. در بررسی تسامح، حق و حقانیت را نیز باید مورد تأمل قرار داد."

دکتر یثربی با طرح این پرسش که عرفان چگونه تسامح ایجاد می کند؟، افزود: "اگر عرفان به معنای عواملهایی که همان انسان معنوی و گنگ و نامفهوم است و همان عرفان کاذبی که توسط صوفی متشان در جامعه ایجاد می شود، باشد، ادعایی شیطانی و کاذب است."

یثربی آشتفتگی فرهنگی در جامعه را نتیجه عدم تعریف دقیق از مباحث گفت و گو و عرفان و تسامح دانست و گفت: "گفت و گو باید درک مقابل و تحمل حرف دیگری باشد و این عملی صادقانه است."

در پایان این همایش دوروزه، میزگردی با حضور دکتر یثربی و دکتر قاسم کاکایی با عنوان "گفت و گو: نقش تاریخی عرفای مسلمان در نزدیکی ادیان" برگزار شد.

دین بدون عرفان بی محتواست

دکتر غلامحسین ابراهیمی دینانی، استاد فلسفه دانشگاه تهران، در سخنرانی خود با عنوان "دین و عرفان"، عرفان و دین را دو گوهری دانست که هر دو حمایت کننده و تأثیرگذار بر یکدیگرند.

دکتر دینانی گفت: "به عقیده من عرفان و دین یک چیز است و عرفان بدون دین نیست، دین بدون عرفان مانند وضع قوانین برای کشورهای توسط پارلمان ها صورت می گیرد."

وی در ادامه درباره دو اصطلاح "تنزیل" و "تقریب" گفت: "تمامی فقهها در طول تاریخ فقاهمت، عبادت را در هر شرایطی و استهانه با تقریب دانسته اند. قرب رسیدن به خداوند است، اما تنزیل فرود آمدن است. نبوت با تنزیل شکل می گیرد و وحی در درون پیامبر نازل شده است."

دکتر دینانی تأکید کرد: "نزول به نبوت ختم می شود و صعود به ولایت احکام شریعت بر پیامبر نازل شد و عارف نیز در این صعود به دنبال طی مراحل است."

وی درباره افرادی که دین را بدون عرفان می دانند، اظهار داشت: "کسانی که از دین بدون عرفان صحبت می کنند، به نزاعی بدون شکل و محتوا است. دست می زندند." دین بدون عرفان، دین بدون شکل و محتوا است.

دینانی درباره عقلانیت نیز گفت: "جغایی که به عقلانیت در اسلام و ادیان شد، ثمره تلاش کسانی بود که عقل را مورد نکوهش قرار دادند و راه تقلید را پیشه کردند. عرقاً عقل را رهایی کرده و فلسفه ای از جایی است که می توان گفت اما عقل به سوی تعالی است و عقل سخن گفتن از جایی است که می توان گفت و در آنجا سکوت نکرد. آنجا جای عقل است، در عالم هستی جایی که از عقل تهی باشد نداریم. البته برخی عرقاً قرب عقلی را نیز جدی گرفته اند."

در پایان این سخنرانی ها میزگردی با حضور دکتر شهرام پازوکی، دکتر پورجوادی و دکتر دینانی با عنوان "گفت و گو: عرفان و گفت و گو ادیان" برگزار شد.

گفت و گوی ادیان فهم معنویت و معنایی ادیان است

دکتر شهرام پازوکی، استاد فلسفه مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران، در این میزگرد گفت: "گفت و گوی ادیان تنها به معنای گفت و گو و تبادل اراء نیست بلکه فهم حقیقت مکشوف است."

دکتر پازوکی تعبیر سقراطی گفت و گو را به کار برد و گفت: "این تعبیر در یونان بسیار مورد استفاده قرار گرفته و بامعنی است. دیالوگ سقراطی به معنای کشف لوگوس و گفت و گوی دو نفر در باب لوگوس است. لوگوس از کلمات یونانی است که شان زبانی بالای دارد."

وی افزود: "هر ارکلیت در این باره می گوید: "دانایی، گوش دادن به من نیست بلکه گوش دادن به لوگوس و همسخنی با اوست. کسانی که به لوگوس گوش نمی کنند، زبان هم ندارند و افراد بدون زبان چهارپایانند. " در گفت و گو ابتدا باید گوش کرد و بعد سخن گفت."

دکتر پازوکی همزبانی میان ادیان را فقط در مقام عارفان دانست و گفت: "مقایسه بین دو دین در حد تبادل آراء امکان پذیر است، اما همزبانی بر عهده عارفان است. در عرفان سیر از ظاهر به باطن است. ابوریحان و داراشکوه دو فردی هستند که از فهم دینی به باطن دین رسیدند."

وی با اشاره به این نکته که در مقام ظاهر نمی توانیم به گفت و گوی ادیان برسیم، تأکید کرد: "گفت و گوی ادیان فهم عرفانی می طلبد. احسان در اسلام و محبت در مسیحیت دو مقوله ای هستند که در هر دو باید فهم عرفانی داشت. در مسیحیت گفته می شود محبت کن، در اسلام نیز بر این امر تأکید شده، اما ما اگر مراتب پایین این دستور را نگاه کنیم، قطعاً با مقوله